

*„Nașterea ta, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, bucurie a vestit la toată lumea; că din tine a răsărit Soarele dreptății,
Hristos Dumnezeu nostru!*

Și dezlegând blestemul, a dat binecuvântare, și stricând moartea, ne-a dăruit nouă viața veșnică”
(Troparul Nasterii Maicii Domnului)

Misiunea Ortodoxă Română
"Nașterea Preasfintei Fecioare Maria"
Misiune a Episcopiei Ortodoxe Române din America – ROEA
"Vatra Românească"

Samarineanul milostiv

Sfânta Liturghie începe la ora 12:00 pm
Serviciile religioase ale parohiei au loc la
Biserica Ortodoxă Rusă cu același hram:
8 Addison St, Chelsea MA 02150 (colț cu Washington Ave #110)
Preot paroh, părintele Narcis Stoica
Președinte Consiliu Parohial, Florin Oprea
Website: www.SfantaMariaBoston.org
Email: Parinte.Narcis@gmail.com
Cell Phone: (714) 488-2040

Duminica a douăzecisicincea după Rusalii

14 noiembrie (Brumar) 2010

†Sf. Ap. Filip; Sf. Grigorie Palama

Ap: Efeseni 4, 1-7

Ev: Luca 10, 25-37

(Pilda samarineanului milostiv)

Axion: "Cuvine-se cu adevărat..."

Sfânta Liturghie a Sfântului Ioan Gură de Aur

Glas 8

In urmatoarele doua saptamani...

- * Luni 15 Brumar – †)Cuv. Paisie de la Neamt (*Începutul Postului Nasterii Domnului*)
- * Marti 16 Brumar – †Sf. Ap. si Evanghelist Matei
- * Sambata 20 Brumar – †)Cuv. Grigorie Decapolitul
- * **Duminica 21 Brumar – (†)Intrarea în Biserica a Maicii Domnului**
- * Marti 23 Brumar †)Cuv. Antonie de la Iezerul-Vâlcea
- * Joi 25 Brumar – †Sf. M. Mc. Ecaterina

-----
* **Sâmbătă 20 Brumar, ora 17:00** – Vecernie Mare cu Litie la "**Intrarea în Biserica a Maicii Domnului**"

* **Duminică 21 Brumar, ora 11:30** – Slujba Acatistului **Intrării în Biserica a Maicii Domnului**; Sfânta Liturghie a Sfântului Ioan Gură de Aur; Rugăciunile de mulțumire

-----
Cei ce doresc sa faca parte din "grupa de colindatori" sunt rugati sa ramana sa stam de vorba după Sfanta Liturghie de astazi.

Cercetati si website-ul parohiei noastre www.sfantamariaboston.org

-----
*Amintiti in rugaciunile dumneavoastra pentru sanatate si pe **Dumitra, Angela, Simon, Cecilia, Mihai, Marius, Daniela, Constantin, Konstantin, George, Evdochia-Marga, Maria, Dan-Victor, Doina, Dana, Letitia.**

In fiecare duminica, la ora 10:30, inainte de Sfanta Liturghie, pentru cei ce doresc, timp de spovedanie. Asemenea, dupa fiecare din slujbele din timpul saptamanii.

Postul Nașterii Domnului

Perioada liturgică ce începe în fiecare an într-a cinsprezecea zi a lunii lui Brumar ne pregătește duhovnicește pentru Sărbătoarea Nașterii Domnului.

Aceste patruzeci de zile dinaintea Crăciunului sunt dedicate postului. Sa nu ne temem de post, el nu este menit să ne chinuie trupul prin a ne interzice ceva ce pare a fi bun – carnea și produsele de origine animală – ci el reprezintă întoarcerea noastră la viața normală, la postirea pe care Adam și Eva au întrerupt-o, gustând din pomul oprit de Dumnezeu și aducând astfel în lume durerea și moartea. Luat astfel, postul devine o bucurie a nevoirii – prin nevoie ajungând a nu mai vrea să ființăm în mod autonom, după voia proprie, ci a ne pune voința și libertatea personală în acord cu voia și cuvântul lui Dumnezeu.

Ce înseamnă pentru omul fără trăire duhovnicească, pentru cel ce n-a postit actul de profundă smerenie, a coborârii lui Dumnezeu însuși pe pământ, prin Fiul Său, pentru mântuirea noastră? Cadourile și masa de Crăciun? În ultimă instanță, care este bucuria pentru bucatele “de dulce” de la masa de Crăciun dacă, oricum, postul n-a însemnat pentru el macar abținerea de la aceste mâncăruri? Dimensiunea absolută a postului ne mută privirea de la lumea materială inconjurătoare, mărginită, către Împărăția cea veșnică, către bucuria viețuirii de-a pururi cu Dumnezeu.

Să reiterăm că postul nu are doar sensul abținerii de la mâncare, ci el ține de eul nostru în întreg, pe calea spre Împărăția lui Dumnezeu. Abținându-ne doar de la a mânca, reușim în final doar să ajungem în pragul înfometării. Postul, se dorește a fi mult mai mult: relația intelectuală impletită cu cea teologică dintre trup și suflet, adică înmulțirea rugăciunii, înfrânarea tuturor poftelor trupului (nu doar de la mâncare și băutură), într-un cuvânt viață aleasă, curățită de orice patimă. Părintele Arsenie Boca spune: *“Firea trupului fiind surdă, oarbă și mută, nu te poți înțelege cu el decât prin osteneală și foame, acestea însă trebuie conduse după dreapta socoteală, ca să nu dăuneze sănătății. Acestea îl îmblânzesc, încât nu se mai ține vrăjmaș lui Dumnezeu. Rugăciunea și postul scot dracii poftelor și ai mâniei din trup. Foamea îmblânzește fiarele.”*

Să nu uităm în post de Taina Spovedaniei, spre curățirea și iertarea de povara păcatelor, pe care, în nevrednicia noastră le facem la tot pasul. Tot părintele Arsenie Boca ne sfătuiește: *“Cu tot dinadinsul se atrage luarea aminte că toată lupta aceasta să nu se ducă fără îndrumarea unui duhovnic iscusit care știe cumpăni pentru fiecare în parte: măsura, trebuința și puțința fiecăruia. Postul adică să fie măsurat după vârsta, după sănătatea rămasă - deși postul pe mulți i-a făcut sănătoși - și după tăria și felul ispitelor. Așa cere dreapta socoteală. Cei ce s-au grăbit fără sfatul dreptei socoteli, toți au întârziat sau, îndărăptând, au pierdut. De aceea au zis Părinții, gândindu-se la cei grăbiți să stingă patimile, că mai mulți s-au păgubit din post, decât din prea multă mâncare, și preamăreau dreapta socoteală, ca virtutea cea mai mare. Pretuirea pătimășă a trupului pe mulți îi întoarce împotriva duhovnicului, deși învrăjbirea nu-i ține mult, boala îi întoarce; pe alții, însă, mușcați la minte de mândrie, nici nu-i lasă să meargă vreodată la duhovnic, deși le tânjește cugetul. La vreme de umilință - care cercă pe toți - și aceștia biruie piedica și intră în lupta mântuirii.”*

Postul Crăciunului este unul al bucuriei, al bucuriei prefigurării redeschiderii porților Raiului, prin întruparea pruncului Iisus, iar Sfânta Taină a Spovedaniei precum și Taina Sfântului Maslu completează postul în vederea finalității sale: primirea lui Hristos în Taina Împărtășaniei în chiar ziua Praznicului! Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos primește, astfel, valoare pentru noi, în măsura în care căutăm să ni-L însușim, primindu-L în Sfânta Împărtășanie.

Și pentru că de mâine vom începe să scrutăm cerul căutând steaua ce ne va conduce, în noaptea sfântă, la pruncul Iisus, să ne limpezim cugetele cu o poezie scrisă de IPS BARTOLOMEU Anania:

Noapte liniștită

*Noapte liniștită, noapte desfătată,
Naști în toată vremea ce-ai rodit odată.
Steaua călătoare, leneșă'n amiezi,
Din genunea clipei ritmic o'ntrupezi
Și mi-o urci în tindă, lumea s'o cuprindă
Ca o nestemată prinsă pe oglindă.
Cine te citește, cine mi te-arată,
Noapte liniștită, noapte desfătată?
Fluier cu ciobanii, cânt cu ei din flaut
Și pe la'nceputul cronicii te caut,
Mintea să mi-o stâmpăr, cum de încăpuși*

*În măsura vremii dintre doi țărusi?
Umblu'n cartea toată, ești mereu în carte.
Foaia te desparte, fața nu te'mparte.
Îmi surăzi din slova paginii deschise
Și din tot cuprinsul filelor nescrise,
Zilnic dăruindu-mi viața pintenoagă,
Ca o rugăciune scrisă pe zăloagă.
Și cântări de leagăn cânți ca și-a altădată
Tot atât de vie și adevărată,
Limpede'n vecie, limpede'n clipită,
Noapte minunată, noapte liniștită!*

Un post binecuvântat pe calea Mântuirii!

Parintele Narcis

The Spiritual Roots of Altruism: The Good Samaritan

Psychologists typically define altruism as a selfless interest for the good and welfare of others that leads to such prosocial behaviors as cooperation helping and sharing. Those who display courage and generosity especially in the face of barriers are considered heroically altruistic.

It is possible that God may have used cooperative behavior as part of a process of natural selection since cooperation ensures the stability and longevity of the human race. For Orthodox Christians however, such explanations are at best partial and incomplete. Orthodox Christian anthropology sees the possibility of *synergy*, that is, cooperation between the grace of God and human nature. St. Maximus the Confessor reminded us that "grace builds upon nature" (Morelli, 2006). Human nature is such that when man cooperates with God, altruism can rise to high levels (heroic altruism) that exceed the mundane levels of social cooperation. The overriding motive for true committed Christians is the love of God and all mankind that reaches from the depths of our hearts with the same love that God loves us. The Holy Evangelist Luke reports the condition of this love: "But love your enemies, and do good, and lend, *expecting nothing in return*" (Luke 6:35, emphasis added).

The Holy Evangelist Luke then gave his hearers the "Parable of the Good Samaritan," as told by Jesus. The Samaritan, an outcast and scorned by the Jews, helped a man beaten by robbers and left for dead. Before the Samaritan arrived the almost dead man was overlooked by both a Levite and priest. Following this Jesus asked: "'Which of these three, do you think, proved neighbor to the man...?' He said, 'The one who showed mercy on him.' And Jesus said to him, 'Go and do likewise'" (Luke 10:29--37).

St. Gregory the Dialogist commenting on this parable said, "Godly love cannot be perfect unless a man love his neighbor also. Under which name must be included not only those who are connected with us by friendship or neighborhood, but absolutely all men with whom we have a common nature, whether they be foes or allies, slaves or free"

An example of this unbounded Godly love is the contemporary saintly priest Fr. Arseny. Fr. Arseny was incarcerated in a Soviet gulag for most of his priestly life. His beatings were to death. One time a gulag supervisor named Odiznov called on Fr. Arseny to betray a conspiracy. The saintly monk refused. "Oh, my dear you have no idea what awaits you right now!" said the guard. "Lord help me" Fr. Arseny cried as a strong blow hit him in his face and he fell to the floor unconscious. He thought his life was over. Odiznov was going to beat him to death. During some momentary bursts of consciousness Fr. Arseny felt blows, kicks in the face by boots, and the beating of a metal belt buckle. In those short moments he awoke he prayed to the mother of God" (Alexander, 1998).

Compare Fr. Arseny to the man almost beaten to death by the robbers. This holy man is both the victim and the Good Samaritan at the same time. Fr. Arseny's teachings and practice even to those who beat him were, "Remember the words of the Apostle Paul: 'Bear each other's burdens, and so fulfill the law of Christ.' Only by goodness can you win over evil."

Who did Fr. Arseny help? Everyone. In the typical barracks were political prisoners, sociopaths, and sadistic criminals. The latter would steal, rob and beat others especially the new, young arrivals. Fr. Arseny would stand in between one and the other almost got beaten to death himself on numerous occasions. If a criminal was hurt he would tend to him. He also was kind and gentle to the prison guards and supervisors. Fr. Arseny engaged in constant prayer for the worst of the worst.

Let us put ourselves in Fr. Arseny's place. What would we do if we were in such a setting? Could we be Good Samaritans to the very people who are beating us even to the point of death? St. Gregory interprets that we even have to be a Good Samaritan to "foes." Who are the foes in our lives and how do we help them? Humanly this appears impossible, "but with God all things are possible" (Matthew 19:26). One communist party high ranking officer, also a prisoner then released and reinstated said: "... yes the very fact that he was bearing the burdens of others allowed him to bear his own suffering. It attracted people to him and gave him strength of spirit, which compelled others to do what he had ordered in the name of God."

This is true spiritual motivation. The Good Samaritan shows us the spiritual way of "Divine Altruism." Altruism can only be "Divine" if it "fulfills the law of Christ," enlivened by Divine Love of God and neighbor, with nothing expected in return.

There is such a spiritual hunger in the world today. The multiplication of evil is everywhere and even what appears good and altruistic is often bereft of value, because it is self-serving. Only by emptying ourselves and serving in kenotic, self-emptying, love, can we satisfy the spiritual hunger and vacuum that exists around us. Paradoxically we will get something in return: the light of Christ indwelling in the center of our hearts, achieving theosis, or God-likeness, and earning eternal salvation. (Excerpts from an article of Fr. George Morelli – www.antiochian.org)